

[Margrete Auken]

man har været så snedig i USA, at man har anbragt stigrøret fra nødkølesystemet uden på kernen. I Barsebäck har man ikke taget disse smålige hensyn til, hvad der kan smelte hvornår, så dér har man anbragt stigrøret inden i kernen. Dette er blevet påvist af kritikere, også af Risøes egne teknikere, men de går meget stille med deres viden, hvis det på anden måde kan komme til at genere debatten. Det er også kommet frem i dag. Jeg vil lige sige, at det ikke kun var i dag, det kom frem. Vi fremhævede det faktisk også under debatten, det kan jeg sige til hr. Ivar Hansen, der ikke altid hører så godt efter, han har det også med at gå – undskyld, han sidder her nu – det blev faktisk nævnt den 23. januar 1980, og jeg kan godt henvise til spaltenumeret, hvis hr. Ivar Hansen er interesseret.

Jeg skal ikke uddybe det, hr. Waldorff har sagt om kvaliteten af den kritik, hr. Ivar Hansen lægger frem, blot lige gøre opmærksom på, at i USA beregner man geologiske erfaringer fra 35.000 år, før man fastlægger et værk. Man forlanger derudover, at hvis værket placeres i et sådant område, skal det kunne tåle det værst tænkelige jordskælv i det område. Og som det tredje er det først 2-3 år siden, man er blevet klar over, at Barsebäck ligger i en forkastningszone. Jeg synes, det var gavnligt, om hr. Ivar Hansen satte sig ind i tingene, inden han stod heroppe og var flot på vores bekostning. Derudover er det kommet frem, at der 7 meter under værket ligger en lomme med vand under tryk. Jeg vil gerne i udvalget have ministeren til at uddybe nærmere, hvad det kan betyde.

Der er to ting til, vi meget gerne vil have frem – jeg går ikke ud fra, at ministeren kan svare på det nu, da han tydeligvis ikke har hørt, at der er kommet nye ting frem siden sidst, men hvis han kan svare nu, vil jeg være meget taknemmelig. Lige uden for værket ligger der helt åbent et bassin til de brugte brændselselementer. Hvordan er de sikret? Hvad hvis der sker noget? Hvordan ville det ved en ulykke som på Tremileøen, der efter sigende gik lige efter bogen, være gået med dette bassin i Danmark? Og som det andet vil jeg godt vide, om Barsebäckværket kan klare et flystyrt. Der flyver 20.000 fly over Barsebäck årligt. Jeg ville være taknemmelig, hvis ministeren også kunne komme med disse oplysninger.

Umiddelbart efter debatten forrige gang udtalte den daværende minister til Radioavisen – nu citerer jeg efter hukommelsen, og ministeren kan så løbe fra det, hvis han ønsker det – noget i retning af, at hvis vi får materiale frem, som viser, at København bør evakueres i længere tid efter et uheld på Barsebäck, så er det klart en uholdbar situation, og så kan vi over for svenskerne kræve værket lukket. Disse oplysninger kom faktisk frem i SSI-rapporten og er nu bekræftet af ministeren i resumeet til miljøudvalget. Jeg vil gerne vide, om vores nuværende miljøminister tager lige så alvorligt på vores sikkerhed, som den foregående minister trods alt gjorde.

Jeg kan ikke komme bort fra, at jeg sad her og kom til at føle mig lidt som en figur i et eventyr. Eventyret hedder »Espen Askefis og de syv gode hjælpere«. Det er sådan med Espen Askefis, at han har fået lovning på prinsessen, hvis han opfylder nogle bestemte betingelser, og det gør han. Så kommer kongen, som ikke vil have ham, i tanke om, at han hellere må finde på en betingelse til. Jeg skal ikke her – jeg kan heller ikke huske eventyret i detaljer – genfortælle eventyret. Men der træder mange gode kræfter til og hjælper Espen Askefis, sådan at han dog den syvende gang – han er altså blevet snydt syv gange, hvor man blev ved med at udsætte og udsætte og udsætte – får prinsessen.

Jeg ved ikke, om det er gode hjælpere, vi får, men vi får i hvert fald bekræftelse på, at hver gang der kommer oplysninger frem, taler de – jeg var nær ved at sige: desværre – til vores fordel og dermed for danskernes usikkerhed. Jeg gad vide, hvor mange gode hjælpere og hvor mange nye oplysninger vi skal have frem, før de begynder at gøre indtryk også på en socialdemokratisk miljøminister.

(Kort bemærkning).

Steffensen (KrF):

Fru Margrete Auken hævder, at jeg har fornærmet ministeren ved i dag at rette en tak til ham for hans redegørelse. Jeg vil nu trygt overlade til miljøministeren selv at afgøre, hvem der har fornærmet ham mest, når fru Margrete Auken hævder, at ministeren slet ingenting sagde i denne redegørelse.